ANUL I.— No. 47.

LEI 2 EXEMPLARUL

MARȚI 25 DECEMBRE 1923

Redacția și Administrația:
Bulevardul Elisabeta
(Palatul Eforiei)

Anunciuri și Reclame
se primesc la Administrația ziarului.

CUVÂNTUL STUDENȚESC

ORGANUL·STUDENȚIMEI·ROMÂNE
DIN INTREAGA ȚARĂ

PREȚUL
2 Lei numărul în Țară.
4 Lei numărul în Străinătate.

ABONAMENTE
Pe 12 luni — — — Lei 100.—
Pe 6 „ — — — „ 60.—
Pe 3 „ — — — „ 30.—

Pentru
Preoți, Profesori, Invățători, Studenți și Ofițeri:
Pe 12 luni — — — Lei 70.—
Pe 6 „ — — — „ 40.—
Pe 3 „ — — — „ 25.—

D-nul I. SIMIONESCU, profesor la Universitatea din Iași

Iașul este o cetate a Jidanilor. Deunăzi, Jidanii, pierduseră până într'atât conștiința că se află în România, încât printr'o suplică adresată primării, ceruseră împrejmuirea vechiului oraș românesc cu gard, spre a aduce, astfel, aminte de zidurile Ierusalimului dărâmat de împăratul Titus.

Iașul este funciarmente cumpărat de Jidani; economicește, Iașul este în chip absolut la discreția acestei populațiuni murdare și fără de scrupul.

In Iași românii sunt chiriași, credem că și d-l Simionescu este în această categorie, iar palatele, ce au fost mândria istoricului Iași sunt astăzi ale Jidanilor.

La Iași când Jidanii au sărbători, dacă nu ești semit riști să nu mănânci, fiindcă Jidanii respectându-și prescripțiile talmudice își închid dughenile.

In Iași sunt nenumărate crâșme jidovești; în ele se otrăvește populația românească, muncitorii cu brațul, adică singurii români cari au mai rămas, afară de populația funcționarilor și aceia, și mai subțire a prof. Universitari, dintre care face parte d-l I. Simionescu.

In Iași opinia publică românească nu are un ziar de informații, un ziar în care, în chip neprevenit, să se informeze publicul românesc despre faptele și trebile ce au loc în sânul marii familii a poporului nostru.

In Iași, prin urmare, opiniunea publică românească care (trebuie să ne concedeze d-l prof. I. Simionescu), nu o poate forma nici Hefterii condamnați la moarte, nici Gutmannii oficiosului liberal „Mișcarea" (și d-l I. Simionescu este membru al partidului liberal) ci oameni ieșiți din sânul poporului nostru, care să nu hrănească alte idealuri decât acelea cărora și d-l I. Simionescu și-a dedicat viața, cu condeiul și cuvântul.

In Iași, carnea pe care o mănâncă creștinii este tăiată de hahami, și repartizată apoi de măcelarul jidan în cușer și trif, iar populația românească, împreună cu d-l prof. Simionescu, este obligată să mănânce carnea pe care o leapădă prescripția talmudică a rabinului și măcelarului Jidan.

In Iași... dar ce să mai spunem?

Ce este oare în Iași, românesc!?

Ce a mai rămas românesc? Sau mai bine ce nu se nărue din ce-a mai putut rămâne celui mai aprig dintre barbarii ce au pătruns vreodată pe pământul acesta apărat de străbunii d-lui Simionescu?

* * *

Și acum o întrebare d-le Simionescu la care vă rugăm a răspunde fără a fi urmărit de imaginea d-lui A. C. Cuza:

De ce ați ajuns aici?

Fiindcă d-l Cuza a întrerupt studențimea dela munca pozitivă prin care vreți să ridicăm poporul?

Fiindcă studenții „nu și-au văzut de carte"?

Fiindcă studenții, sau, însfârșit „agitatorii ascunși" cu «fariseismul lor imoral" au slăbit prin incultură energiile vii menite să influențeze conștient și îndelung înviorarea sufletului românesc"?

Ce v'a împiedicat pe d-v. până astăzi d-le Simionescu, care ați ajuns la o vârstă, de a pune un zăgaz vertiginoasei căderi a Iașului românesc în mâinile Jidanilor?

Astăzi vă vedem violent.

Impotriva firei d-v. ați început a juca rolul teroristului, denunțând verbal parlamentului și opiniei publice, prin ziarul oficios al partidului din care faceți parte, că de Universitatea din Iași se leagă ideia de: „fraude, falșificări de diplome, geamuri sparte, societăți clandestine pentru omoruri politice, falșificatori de bilete de bancă și, în sfârșit, toate ororile omenești sunt evocate, cum vă exprimați d-v. la pomenirea numelui Universității eșene".

După metodele preconizate de d-v în cursul decenillor, de când sunteți profesor, ce ați realizat în Iași, românesc, spre a nu ajunge Iașul cetatea jidanilor, care trebue să amintească Ierusalimul împrejmuit de zid?

Mișcările studențești v'au împiedicat?

D-l A. C. Cuza, pe care l bârfiți la fiece prilej, la fiece răspântie?

Ca să ne puteți acuza cu temei, după cum ziceți că: Iașul cade, fiindcă nici războaele sângeroase nu se câștigă numai prin arme, cu atât mai mult revendicările sociale sau naționale". Noi, studențimea română, vă rugăm cu insistență să ne spuneți ce ați făcut d-v. eficace de ne-ați predat Iașul, nouă generația tânără, Iașul în starea înfloritoare în care ni-l oferiți?

Dați-ne, vă rugăm, rețeta pentru ca să o urmăm dacă este în adevăr lecuitoare, dar să ne-o dați cu bună credință, să ne-o dați fără venin, să ne-o dați fără a avea în față imaginea chinuitoare a acelor cari, denunțând primejdia jidovimii cotropitoare, dv. îi declarați „că au vanitatea bolnăvicioasă de a apărea mari, cocoțându-și pitica lor făptură pe umerii tinerilor plini de avânt".

Ca să ne puteți imputa cu dreptate atitudinea noastră trebue să ne arătați modelul și succesele atitunii dv.

Arătați-ne deci „faptele duralnice și constructive" *prin care ați opus viguros invaziei jidovești rezistența românească.*

Autoritatea morală a cuvântului dv. ar fi așa de mare când ne-ați arăta aceste succese din trecutul propagandei dv. culturală și politică, în cât noi, cei „tineri și plini de avânt", v'am urma cu ochii închiși, cu prețul chiar al vieții.

* * *

Din nefericire, ilustre profesor de Universitate, din nefericire pentru concetățenii români ai dv. din Iași, ilustre academician, faptele vă desmint categoric, ele vă pălmuesc pe ambii obraji.

Spectacolul hîd al Iașului românesc, care s'a dus, este prea viu, prea elocvent ca să nu vi-l punem în față și să vă întrebăm:

Cu ce drept faceți pe denunțătorul când ne lăsați o astfel de moștenire?

Cu ce drept te îmbraci în rolul teroristului când lași ziarul însuși al partidului din care faci parte, ca fruntaș, să fie scris, și acesta, tot de Jidani?

Cu ce drept iei aerul de apărător al Universității din Iași, când de fapt stai alături de Jidanii dela Dimineața, Adevărul, Lumea, Opinia, Mișcarea și toate celelalte surate, care îți fac o reclamă cu trâmbițe și surle, dându-te drept un salvator al Iașului, și reproducându-ți cu compacte denunțul din Cameră, împreună cu imaginea figurii?

Nu cumva vă complace în această reclamă cu sute de mii de guri, care proclamă și ilustra d-v figură și opera dv. de delator public al studențimii?

Nu cumva simțiți o deosebită plăcere să simțiți aprecierile exprimate cu atât belșug la adresa d-v de întreaga bandă a apașilor condeiului, care sugrumă tocmai ceia ce ar trebui să fie opinie publică românească?

Credeți d-v. d-le Simionescu, că cu atitudinea aceasta de iubitor al reclamei jidovești și de admirator al simțului de primejdie ce amenință mortal existența și desvoltarea pașnică a poporului nostru, se poate ajunge la o întărire a elementului românesc și la o isgonire sau măcar la oprelițtea invaziei necontenite a Jidanilor în România?

Despre nici unul dintre profesorii universitari cari au participat cu fapta și cuvântul în congresul „Asociației prof. Universitari", nu s'a scris cu mai multă simpatie, de către ziarele jidovești, cum s'a scris despre d-v.

Vreți să știți de ce?

O vom spune noi, ca să știe și Parlamentul și cititorii Viitorului și lumea întreagă, față de care în chip statornic ne calomniezi.

Pentrucă, la acel congres d-ta, lăsând opera pozitivă, a cărei apologie ne-o faci nouă la fiecare prilej, ai luat calea negațiunii, denigrând pe colegii d-tale și făcând cor cu Jidanii calomniatori, acuzând pe d-l Cuza de plagiat... și jidăniții au repetat cu mii și sute de mii de glasuri ale presei lor, acuzațiunea nedemnă pe care ai ridicat o cu prilejul unei chestiuni pozitive ca aceia a salariilor ridicole cu care sunt retribuiți cei mai înalți reprezentanți ai intelectualității românești.

Ce operă pozitivă ai propus la acel congres, d-ta, care ne ceri numai nouă munca pozitivă?

D-ta te-ai mulțumit ca la *chestia* salariilor să faci o serie de *considerațiuni negative*, acuzând și împroșcând cu noroi în dreapta și în stânga d-tale, pentru a conchide că profesorii universitari nu merită să trăiască mai la adăpostul nevoilor materiale în țara în care, știi bine că Jidanii trăesc, mănâncă și petrec, din produsele agonisite pe arșiță și ger de către țăranul român.

* * *

In fața pildei d-v. care ați lăsat deci Iașul în care ați trăit o viață, să ajungă unde este, în fața denunțurilor publice ce ni le faceți ori pe unde vă aflați, în fața atitudinei de negațiune pe care însuți ai avut-o în mijlocul colegilor d-tale, în timp ce, ca rector, puteai lua măsuri de îndreptare, adică măsuri pozitive ci nu eremiade calomnioase, noi studențimea stăm cu fruntea sus, că dacă împrejurările nu ne ajută să facem mai mult, deocamdată, cel puțin dăm alarma, facem cel puțin acea atmosferă proprie *luptei* și nu *cedării* cum ai făcut d-ta în Iașul jidovit astăzi cu totul.

Prin atmosfera ce vom creia în țara aceasta, vom face pe viitor între altele și imposibil tatea morală ca profesori universitari și membri ai Academiei române, să stea alături de jidani, să acuze pe români, stând în tabăra jidovească, să primească salarii dela întreprinderi tipografice, pentru a îmbăta și cu hârtie scrisă nenorocitul popor român!

Prin această atmosferă d-le Simionescu, noi vom face să nu mai fie cu putință ca *unul* ce n'a vrut să stea la o muncă pozitivă, ca aceia de rector spre exemplu, unul ce a fugit cu lașitate spre lagărul negațiunei, delațiunei publice și calomniei, complăcându-se în reclama cu mii de guri a presei jidovești, să nu mai aibă curajul de a ieși în lume, decât doară arătat cu degetul.

Prin această atmosferă, nădăjduim de a opri ca lupii să ia aere de moraliști.

Prin această atmosferă vom stinge poate specia hîdă a acelor politiciani, cari incapabili de a umbla pe cărarea spinoasă a jertfei, se mulțumesc cu situația mielului care suge la două oi!

In fundul pământului deci râme, și jivine necurate ale pământului!

Aerul rămâne oamenilor, — neinfectat.

Săptămâna viitoare va apare prima broșură din publicațiile „Cuvântului Studențesc" intitulată: *„Numerus clausus" — o necesitate națională".*

Comenzile se pot face de pe acum la redacția ziarului, trimițându-se costul și cheltuelile de transport. Mai puțin de 10 broșuri nu se trimit.

Costul este 5 lei.

Politicianii și Jidanii

In „Universul" dela 19 Decembrie curent, citim sub titlu, POLITICE: „Duminică, d-nii ministri N. Săveanu și Chirculescu, au fost sărbătoriți la Focșani de partizanii partidului liberal IN SALA ȘCOALEI ISRAELITE. Au luat parte și d-nii miniștrii Duca și Mârzescu".

Dacă este cineva care se îndoește despre simțul de demnitate al politicianului român, îl rugăm să citească încăodată informația de mai sus, spre a se convinge că suntem în România, iar nicidecum în Palestina.

Congresul Presei

Domnul Bacalbașa, ca o concluzie definitivă, compătimește studențimea ca victimă — în scandalul dela Cluj — a unor poeți revoluționari, a unor administratori civili sau militari și a guvernului însuși, negând astfel ori ce personalite a acestei mase intelectuale. Sigurul regret al d-sale este că nu și-a putut continua discursul spre a convinge tineretul universitar de greșelile ce comite. Ar fi fost zadarnic. Nu e numai entusiasmul specific vârstei, e strigătul unui trecut și present de durere, e strigătul unei năzuinți spre o 'naltă viață națională care ese azi din sufletele celor ce, prin orice sacrificii, vor înfăptui reforma.

Nu numai contra celor câțiva români, cari formau comitetul de organizare al congresului presei, sau alte comitete, s'a făcut manifestația, ci contra unui fapt de o importanță covârșitoare: **„necinstea și tendințele anti-naționaliste"** *a majorității din presa noastră. Am mai spus că noi înțelegem libertatea presei atâta cât presa va 'nțelege cinstit și patriotic această libertate. Libertatea e un drept, ea este însă și o datorie.*

Atâta timp cât parte din presa românească va eși din cadrul datoriilor ei — ce implică un patriotism integral — îmbrățișând interesele străinilor ostilizării, atâta timp va 'ntâmpina resistență din partea noastră, cari fără a fi aleși, suntem chemați să reacționăm spre înlăturarea ori cărui rău.

Mutat dela Cluj la București „Congresul Presei", cu toată abilitatea și prevederea organizatorilor de a alege timpul vacanțelor școlare, cei ce vor o Românie românească, nu vor tăcea. Vor avea și ei cuvântul lor înaintea d-lor Rosenthal, Honigman, Nadler, s'au vânduților lor. Și-l vor avea tot atât de imperativ și resolutoriu ca și dela Românii din Cluj.

V. M.

D-l Rector Pangrati

D. Rector Ermil Pangrati preconizează încă odată în *Viitorul* dela 16 Decembrie pumnul și armata în Universitate.

Această deosebită atențiune pentru studenți pe de o parte, pe de alta pentru guvernul partidului liberal, partid în care s'a înscris și d. Pangrati în ultimul timp (după 30 de ani de opoziție în alte partide) ne îndreptățește să aducem aminte bunilor români, dela ce înălțime morală vorbește marele apărător al ordinei.

Poporul românesc trebue să judece pe oameni după ce sunt în realitate nu după cum vor dânșii *să apară*, nici după slujbele înalte cu care îi blagoslovește guvernul pentru a și-i face unelte plecate și nediscutate.

Poporul român trebuie să știe deci că d. rector Pangrati se înfruptează din bugetul statului român, numai cu următoarele lefuri și situații;

1. D-sa este Rector al Universității:
2. Este profesor la Universitate;
3. Este director al școalei superioare de Arhitectură.
4. In calitate de director la această școală, d. Pangrati are la dispoziție: locuință, combustibil, lumină, servitori, etc.
5. D-sa este profesor la școala superioară de Arhitectură, bine înțeles cu leafă aparte.
6. In sfârșit, ca un mare bărbat de stat ce este d. Pangrati, este și Senator, în Senatul politic al țării.

Ca să-și facă cineva numai o slabă idei de greutatea cu care atârnă în bugetul statului român, modestul rector al Universității din București, amintim că numai dela două din aceste situațiuni (profesoratul și Senatul) d-sa primește peste *18.000 lei pe lună*; aceasta însemnează peste 200.000 lei pe an.

In aceste condițiuni, d. rector Pangrati nu scapă totuși ocaziunea, ca atunci când este vorba de revendicări de salarii, să se pună în fruntea delegațiilor cari cer sporuri și îndemnizări.

Invățătorii și profesorii secundari, cari duc o viață destul de grea, cu câte 1—3000 lei pe lună, ar trebui totuși să fie mai atenți când deleagă spre ai reprezenta pe d. Pangrati; n'ar trebui să și dea părul pe mâna cumularzilor, fiindcă cei ce primește salariile menționate mai sus, le primește cu complicitatea guvernului și poate nu fără o intențiune ascunsă; s'atulul rector s'a interpus între cei în suferință și guvern.

Oricum, e bine ca poporul să știe dela ce înălțime morală tronează rectorul celei mai înalte instituțiuni din România.

„Complotiștii" dela Văcărești

Intrându-se în a 3-a lună decând I. Moța, Corneliu Z. Codreanu, Tudosie Popescu, Dragoș și alți 4 studenți au fost închiși la Văcărești, subt învinuirea de ridicare de popor și complot contra siguranței statului (art. 79 al. 2 și 81 c. p.), cărora le-a urmat repede I. Z. Codreanu tatăl, subt învinuirea de autor moral?), studentul C. Dănulescu, în sfârșit studentul Gârneață, subt aceeaș învinuire, subsemnatul, în calitate de apărător al studențimii dela începutul mișcării, sunt dator s'arăt, pentru lămurirea opiniei publice românești, cum se face că astăzi după mai bine de 2 luni dela descoperirea așa zisului complot, abia li s'a dat drumul în ziua de 10 Decembre lui I. Z. Codreanu (tatăl) și studentului C. Dănulescu, iar ceilalți se găsesc după a 2-a reconfirmare, tot la Văcărești, cu apel făcut de ei la Camera de punere subt acuzare.

Sunt dator explicație opiniei românești iar nu celei din târgul Lipscanilor ori din Str. Sărindar, pentruca nu cumva să se creadă că eu și ceilalți colegi de barou, (Paul Iliescu și Teodorescu), cari am apărat pe studenții închiși, nu ne-am făcut poate datoria.

Că un Moța, un Corn. Z. Codreanu și ceilalți studenți învinuiți de complot nu prea simpatizau cu Jidanii și jidoviții din această țară, nu mai încape îndoială Că, în setea lor după o liberare a tot ce este românesc de subt robia neojidanilor, vor fi ajuns până la planul — în ultimul resort — de a se răfui ceva mai serios cu câțiva negustori de conștiințe și de cecuri precum și cu 2—3 români prea prieteni cu Jidanii, pare a fi adevărat. Dar de aci și până la complot în contra Statului și ridicare a parte din popor contra altei părți, este așa de departe, dacă este să judecăm după legi și nu după bunul plac, încât, ținerea lor la Văcărești în interesul instrucțiunei, dacă a putut părea, celor imparțiali, oportună pentru o lună, maximum 2 luni, dar pentru mai departe a însemnat și înseamnă un curat arbitrar, mai ales când declarațiunile s'au făcut mai mult decât complet dela început și când pentru instrucția acestei afaceri a fost delegat un singur magistrat.

La prima confirmare de mandat, motivul invocat de d-l jude-instructor: gravitatea faptei, interesul instrucțiunii, ordinea și siguranța publică amenințate dacă studenții n'ar fi ținuți în stare de arest. Tribunalul Ilfov, s. I com. confirmă.

După o lună, la reconfirmare acelaș cântec, urmat de reconfirmarea mandatelor, ne face ca să cerem punerea în libertate a preveniților pe motivul că nu există culpa pe care se baza mandatul de arestare, deci arestarea ilegală. Judele de instrucție respinge cererea noastră. Facem apel la Camera de punere sub acuzare, care respinge și ea apelul nostru printr'o decizie aproape nemotivată. Facem recurs la Casație, unde procesul se pledează impecabil de d. Paul Iliescu, de subsemnatul (las modestia la o parte) și de un alt coleg, Teodorescu; dar și Casația, spre dezolarea noastră, respinge recursul. Ne încrucișăm mâinile pe piept și privind la cer, ne resemnăm.

Se împlinesc la 8 Decembrie, 2 luni, deci venim la a 2-a reconfirmare a primei serii. Ai fi crezut, iubite cititor, că măcar acum, d-l jude-instructor în raportul său, ori Onor. reprezentant al Minist. Public să aibă motive mai serioase, dar nimic: acelaș refren: „Instrucția nefiind terminată și indivizii din fața dv. fiind foarte periculoși ordinei și siguranței publice, rugăm Tribunalul să le reconfirme mandatul de arestare".

Eram de față ca apărători; subsemnatul, d. Paul Iliescu și de astădată și d-l Toncescu (care se interesa numai de studentul Dragoș).

Nouă celor dintâi 2, care veneam pentru a 3-a oară în fața Trib. Ilfov, s. I com., numai cu această serie de studenți ni se părea că nu mai auzim bine.

Confratele Paul Iliescu mai întâiu, subsemnatul în urmă, după ce între timp, d. Toncescu s'a retras dela apărare pe motiv că d-l Prim-procuror refuzase de a arăta alt motiv de arestare pentru studentul Dragoș decât cele afirmate atât de vag și de neserios pentru toți la un loc, am căutat să arătăm tribunalului toată indignarea noastră, când după 2 luni un d. magistrat special, însărcinat cu instrucția unor studenți cari au declarat din primul moment totul, mai cere încă credit pentru o instrucție care nu se termină, pentrucă în realitate nu se face (studenții aduși de vre-o 20 ori — unii — alții, mai de loc în timp de 2 luni, neinterogați mai de loc) și deci, față cu tendința de a se face iluzorie, cu asemenea procedee, procedura penală pentru clienții noștri, a căror menținere în arest era deastădata atât de neserios și de nejuridic cerută din partea judelui instructor și din partea Parchetului, încât misiunea noastră de advocați, în asemenea condițiuni, devenea iluzorie, ca să nu zic altfel. Și astfel, subsemnatul am putut declara Tribunalului, că deastădată reieșind pentru noi că nu mai avem de discutat motive serioase, juridice, ci cu totul de alt resort, vom fi nevoiți, dacă Tribunalul va reconfirma și de data aceasta mandatele de arestare pentru demnitatea misiunii noastre și prestigiul justiției, să refuzăm oficiul nostru, clienților noștri, ca inutil.

Indignarea sufletească, firește, că n'a fost mai mică la studenții de subt baionete și astfel se explică, cum după ce Corn. Z. Codreanu, cerând cuvântul prezidentului, rosti câteva vorbe în apărarea sa, care se încheiau cu convingerea că pentru studenți nu poate fi dreptate câtă vreme țara aceasta este subt presiunea jidovilor!

Moța putu afirma cu glasul lui de Român cinstit că, deși plimbați de vre-o 20 de ori dela Văcărești la Palatul Justiției (era să zică al Injustiției), studenții n'au fost interogați decât de vre-o 2 ori și atunci cum rămâne cu motivul invocat de judele instructor: trebuință mai departe de timp, pentru facerea instrucției? Ceva mai mult spuse Moța: d-l judeinstructor, într'un rând și-a dat cuvântul că peste 2—3 zile ne va libera, și acelaș domn magistrat cere azi din nou reconfirmarea, prin urmare *d-l jude a mințit..!*

Expresie nepotrivită pentru un magistrat, dar explicabilă pentru starea lui sufletească, care-și vedea încă prelungită răpirea libertății lui, pentru care tată-su luptase sub Unguri, iar acum el lupta în România Mare, pentru desrobirea ei de sub un dușman mai primejdios decât toți dușmanii noștri: Jidanii.

Firește, d-l președinte al Tribunalului la auzul acestui cuvânt, n'a putut lăsa neapărat pe colegul d-sale d-l jude instructor Sava Radovan.

In sfârșit, după o oră de deliberare, Tribunalul reconfirmă mandatele de arestare ale celor 7 studenți, iar d. Sava Radovan dete ordin gardianului să-l ducă la Văcărești și-l făcea răspunzător, dacă

(Continuare în pag. II)

CHIȘINAUL văzut de aproape

Din tot ce s'a scris până astăzi despre Chișinău și despre viața obișnuită a acestui oraș, se pot ușor desprinde trei lucruri:

Primul: urmărit de „Adevărul", „Dimineața" et circumcomp., pentru a discredită tot ce este românesc în fața basarabenilor, și a deservi cauza națională, pe care ei nu au interes să o slujească.

Al doilea: vrajba între partide și cearta ca la ușa cortului în ziarele respectivelor partide care n'a făcut decât să ne arate în fața basarabenilor ca neputincioși de a duce lupta în mod unitar pentru reintronarea românismului acolo de unde el a fost—un timp—desrădăcinat; vrajbă de pe urma căreia s'au folosit, se folosesc și se vor folosi, toți dușmanii de peste Nistru, de peste Carpați și chiar cei dinlăuntru, pentru a ne discredită în fața adevăratei opinii publice străine.

Insfârșit, al treilea lucru care s'a putut desprinde din toate câte s'au scris despre Chișinău și în general despre Basarabia, a fost atitudinea gravă, severă, profetică chiar, pe care o are singurul mare cotidian *românesc* „Universul".

In adevăr, ziarul „Universul" prin meritoșii să corespondenți, a știut să păstreze—și credem că va păstra—atitudinea cea mai nimerită și cea mai folositoare neamului, ținând seamă numai de adevărul adevărat.

Dar ceace încă nu s'a spus, și de care mărturisire se feresc mulți—poate pentru că acest adevăr este prea crud—e următorul fapt:

Chișinăul nu e rusesc pe cât se vede; Chișinăul nu e românesc pe cât se nădăjduește; Chișinăul e—pur și simplu—jidănesc. Acesta e tristul adevăr pe care încă nimeni nu l'a scris.

Știm că țara toată—privind înaltele foruri și privind perciunii ce zilnic îi întâlnim—știm că aproape totul la noi e jidovesc și jidovit; dar Chișinăul e—dintr'un capăt în celălalt—jidovesc și chiar e al doilea oraș din țară după mărime.

Pentru a putea conduce Chișinăul trebue să știi jidovește!

Da! Cine vrea dovadă, se va convinge când va afla că Ministerul de interne menține încă, în calitate de prefect de poliție pe d-l Oprea, *numai pentru această înaltă calitate*. Da! d-nu Oprea, conduce orașul în jidovește, în rusește și arare ori, când își mai aduce aminte că e român din vechiul regat, o mai ia și pe limba plăeșilor lui Ștefan-Vodă.

•

Un fapt: Studenții creștini din Chișinău dau o serbare în grădina publică. D-l prefect Oprea, o patronează și anunță pe „evreii" din Chișinău (200.000) *prin presa rusă* (căci d. Oprea scrie și la ziare și în special la cele rusești), astfel: **„Chem, populația evree să vine cu mine la această serbare**, (serbarea studenților creștini). **In chipul acesta intriganții și răuvoitorii nu vor putea găsi motive că evreii se țin deoparte de manifestările culturale și artistice românești și nu vor permite agitațiile, pogromurile, coflictelele și ura (!)**

Evrei! desavuați pe acei care aruncă sămânța vrajbei, alungați din mijlocul vostru pe demagogi, și dovediți că sunteți cetățenii statului român!".

Mulțumim d-lui Oprea pentru reclama care a făcut-o.

Cine scrie aceasta? Prefectul poliției din Chișinău, chemat să mențină ordinea, provoacă *el* conflicte. In ce limbă scrie? In rusește! In ce ziar? In acel care adăpostește și părinește pe atâția „indiserabili", care fac orice, afară de propagandă românească!

Totuși, studenții din Chișinău, n'au știut să mulțumească cum se cuvine d-lui prefect al poliției. Aducem aceasta la cunoștința studențimii româno-creștine pentru a ști cu cine are de a face în Chișinău și a-l mulțumi cum trebui.

⁂

Dar Chișinăul se poate mândri și cu alți iluștri bărbați conducători de înalte servicii.

Primăria, prefectura, sunt pline de jidovi și jidoavce. Funcționari și funcționare jidani la poștă și telegraf—mi se spune—dar cu siguranță și fără a permite să fiu desmințit, e faptul că gara și direcția regională C. F. R., e plină de funcționare jidoavce, care nu au altă calitate decât că sunt frumoase și elegant îmbrăcate.—Nu ți-e rușine ție „șef" să ai asemenea păpuși în birouri!... Acestea sunt în afară de Silbermanii și Rozenberg-ii, ingineri șefi, și șefi de servicii în direcția regională C. F. R.

Ba se aude chiar că d. Codreanu a luat dispoziții să înlăture pe funcționarii creștini și funcționarele creștine, înlocuindu-i cu jidani, pentru simplul motiv că acestea din urmă sunt mai „curățele". (Dăm această versiune sub toată rezerva până la confirmare).

Dintre funcționarele jidoavce sunt unele foste studente și gonite din Universități, altele cu patru clase primare; dar ce are a face, toate sunt oacheșe și apte pentru un asemenea serviciu.

⁂

In Chișinău, jidanii fură jidanii omoară, jidanii propagă imoralitatea, care e mai întinsă ca în orice alt oraș din vechiul regat, și cu precisie s'ar putea spune—că răpitorii de minore din Chișinău sunt tot jidani!

Nici nu se poate altfel, într'un oraș jidovesc, unde imoralitatea e propagată dela tribună, prin cinematografele jidovești—chiar printre cei mai cruzi elevi și eleve de școală—nici nu se poate altfel într'un oraș unde jidovii comit adevărate fapte obscene în plină lume, ziua în ameaza mare. Mai imoral oraș ca Chișinăul nu avem în țară altul, pentrucă mai jidănesc ca el, nu există.

De școala românească în Chișinău și despre alte aspecte și fapte precise, în legătură cu jidovii și mișcarea noastră de regenerare, vom reveni în alt articol unde vom divulga mulțimii, adevărate secrete senzaționale.

Până atunci, *studenții români, în trenuri, în tramvae, la teatre și orice aglomerație, păziți-vă buzunarele de jidani. Păziți-vă casele, supravegheați-vă surorile, și alungați-i dintre voi!*

Anghel.

---

arestații vor comunica cu cineva. Se face apel la Camera de punere sub acuzare.

Peste 2 zile, în ziua de 10 Decembre, împlinindu-se 2 luni dela arestarea lui Z. Codreanu, tatăl, a lui C. Dănulescu student în anul 5 la medicină și Bandac, se puseră în libertate cei 2 dintâi și se aduse aceluiaș tribunal, pentru reconfirmare cel d'al 3-lea Bandac, căruia însă deastădată tribunalul îi infirmă mandatul iar parchetul făcând apel, studenții așteptau la Văcărești decizia Camerei de Acuzare. Vineri 14 Decembrie Camera le-a respins apelul celor 7 și a admis apelul parchetului în ce privește pe Bandac, astfel că toți rămân în temniță.

Acestea sunt pe scurt cele ce se pot spune despre chipul cum s'a procedat și se procedează în chestia marilor „criminali", marilor „complotiști" cari în dragostea lor de țară și de neam—dragoste de altă natură decât a Șoimilor dela Sărindar—n'au putut vreodată să creadă că ființa adevăratului stat român se poate confunda cu Bercovici, Blank, Rosenthal, Tehaș, oricine știe ce alt animal mai mult ori mai puțin domestic.

Vasile Vlădescu
Advocat-profesor.

PUBLICAȚIILE „Cuvântului Studențesc"

„Cuvântul Studențesc" e hotărît să susțină principiile de luptă ce a călăuzit și va călăuzi de aci înainte studențimea română, prin broșuri cari să arate poporului românesc, cari sunt problemele de viață și de moarte cu care are de luptat.

Prima broșură, care nu trebue să lipsească din casa nici unui bun român, este sub presă. Ea poartă titlul „NUMERUS CLAUSUS—O NECESITATE NAȚIONALĂ".

In această broșură, studențimea expune poporului român, temeiurile de dreptate pe care a stat atunci când a deschis lupta de apărare națională împotriva invaziei jidovești.

Broșura aceasta se vinde cu un preț ridicol de mic (5 lei), tocmai în scopul de a pătrunde în masele largi ale poporului românesc. Ea este o expunere obiectivă a necesităților de viață care au impus atențiunii tineretului ideea lui numerus clausus. In ea se poate vedea oglinda politicianismului român care a adus poporul la sapă de lemn și l-a dat pe mâna unui popor de ucigași.

Cumpărați în stocuri de minimum 10 bucăți și împărțiți-le celor pe care voiți să-i luminați

---

In ziua de sfântul Nicolae s'a făcut sfințirea bisericii românești din Sofia. Au luat parte și delegați ai studențimii din țară.

Mișcarea Studențească și Camera

— Cuvântarea d lui deputat Sever Dan —

Mișcările studențești au isbucnit din nou, și după cum se pare ele vor avea un caracter mai dârz de cum l'au avut până în toamnă. Deoparte, ideia națională la un cuprins mai larg și mai generos, de altă parte revendicările culturale și materiale ale studențimei noastre se transformă—cum era firesc să fie dela început—într'o adevărată luptă pentru libertate și pentru drepturile cetățenești.

Astăzi, când mișcarea începe să intre în albia ei naturală, nu putem lăsa fără de cuvânt apucătura prin care studențimea a fost amăgită la început și felul cum este martirizată astăzi intelectualitatea tânără a neamului.

Intâi trebue să ridic un cuvânt de protestare împotriva regimului, ce se aplică studețimii la Universități și la Academii. Este un regim de regulamente și ordonanțe polițienești, nedemne pentru Universitate, nedemne pentru un stat constituțional. In temeiul acestor regulamente, studenții-cetățeni nu pot să țină nici adunări, dar nici măcar ședințe, fără de aprobarea rectorului; președintele și comitetul societăților studențești nu pot fi decâ persoane agreate de rector; studenții pot fi scoși din căminuri în cap de noapte; bursele pot fi tăete și pentru alte motive decât cele de studiu, ci multe altele.

Tratamentul este identic cu dispozițiile regulamentului.

Nimenea în țară nu discută frățește cu studențimea, nu caută să-i cunoască nevoile, și mai puțin să-i asigure condiții de trai și de studiu, cari s'o înarmeze după cuviință pentru greaua luptă a vieții de mai târziu.

In loc de sfat părintesc și ajutor frățesc, studențimea este speculată politicește și pe urmă părăsită sau tratată ca o ceată de făcători de rele spre rușinea țării, și spre legitima ei revoltă.

Ca să se justifice măsurile de asuprire, s'a inventat acel faimos „complot", care va avea darul să ne discrediteze țara în același măsură, în care o discreditează toate stările create de guvernarea anilor din urmă.

Am toate indiciile, de a afirma, că așa zisul „complot", ale cărui victime sunt 11 studenți, în frunte cu d. Ioan Moța și fostul nostru coleg în Cameră d. Ion Zelea-Codreanu, nu este complot. Bietele victime sufăr pentru un vulgar interes politic, interesul guvernului de a potoli o astfel de mișcare, ce nu mai servește scopurile de slăbire a luptelor democratice, pentru cari scopuri a fost încurajată la început.

Adresează d-lui ministru al justiției, întrebările:

1. Pentru ce se tărăgănează instrucția acestei chestii? Pentru ce arestul preventiv a trebuit să fie prelungit din nou după 2 luni de zăbavă? Pentru ce nu a fost terminată instrucția în acest timp?

2. Dacă interesul instrucției cere menținerea studenților în arest, atât de îndelungat și de sbuciumător, pentru ce o parte din studenți (Dănulescu, Dragoș, Breazu și d. Ion Zelea-Codreanu), nu au fost interogați în curs de 2 luni decât o singură dată, la început?

3) Dacă acest pretins „complot" este atât de grav, încât, precum se afirmă, „periclitează siguranța Statului", pentru ce este însărcinat cu instruirea un singur judecător care adesea nu poate fi găsit în slujbă decât după orele 4 și pentru ce nu se dă însărcinare unui aparat mare și precis, ca mersul justiției să fie accelerat, căci este doar în interesul tuturor ca lumina să se facă cu o oră mai curând?

4. Pentru ce, împotriva dispoziției clare a legilor, apărătorii nu sunt lăsați să vadă dosarele, sau cel puțin declarațiile clienților lor?

5) Pentru ce parchetul—care este sub ordinele d-lui ministru al justiției—cere tot deauna menținerea în arest și face apel împotriva „implicaților", chiar și când Camera se pronunță pentru punerea în libertate, cum a fost cazul studenților Bandac, Gârneață, Breazu și alții?

6. Pentru ce unii dintre studenți sunt aduși între baionete, pe jos, în bătae de joc, dela Văcărești până la tribunal, iar aci tratați brutal și agresiv?

7. Pentru ce nu se precisează nici după 2 luni motivele juridice și probele, ci se vorbește în permanență, în termeni vagi, de „interesul instrucției" și „siguranța Statului"?

8. In sfârșit, cum poate admite d nul ministru al justiției, ca cineva să fie ținut în arest 2 luni de zile—cazul studentului Frimu—numai pentru că a fost văzut trecând pe sub ferestrele domnului Artur Văitoianu.

Un fost deputat și 11 studenți din familii onorabile, sunt ținuți în arest preventiv, deși împotriva lor există numai bănueli, deși părinții lor sunt o suficientă garanție—acel care vă vorbește este gata să o ia și el,—că arestații vor sta la dispoziția instrucției oricând.

Afirm în deplină conștiință a răspunderii mele, că și de data asta se săvârșește o nedreptate. Eu am fermă convingere, că studenții sunt nevinovați, că vor fi găsiți nevinovați chiar de justiție, dacă procesul lor va ajunge la desbatere vreodată.

N. R.—D lui deputat Sever Dan, îi aducem cele mai călduroase mulțumiri din partea întregii studențimi.

Un calendar folositor

Intre calendarele ce au apărut, vedem pe acela a Societății Agronomilor „Calendarul Plugarilor" care, după părerea noastră, merită foarte multă atențiune. Un calendar care în cuprinsul său are cele mai bune și mai folositoare sfaturi pentru plugarii noștri, adică pentru aceia ce au format și continuă să formeze baza țărei; are peisage, modele de gospodărie din tot cuprinsul țărei. Tot din acesta, țăranii noștri pot să-și cunoască conlucrătorii ce nu se ocupă cu plugăria și cari se lăfăesc în trăsuri și automobile pe urma muncii lor.

Acest calendar ar trebui să nu lipsească din casa nici unui bun român, fie dela oraș, fie dela sat, dar mai ales la sat.

Noi îl recomandăm cu cea mai mare căldură, rămânând ca fiecare cititor să-l aprecieze.

MULȚUMIRI

In penultimul număr al ziarului nostru, am publicat un apel către toți buni români, cari pot, să ajute pe colegii noștri închiși de nedrept la Văcărești. Până acum au răspuns următorii, cărora ținem să le mulțumim:

Nică Byan, comerciant, Calați	100
Elevii Șc. Comerciale, Cluj	40
Elevii Șc. sup. de Comerț, Cluj	260
D. Ștefan Bosie, medic veterinar	100
D. Emil Gr. Marica, farm., Horez	200
D. Valeriu Gh. Mugur, Bucur.	100

Dreptate românească

Numerus Clausus în Penitenciar

— Toți jidanii grațiați —

In Penitenciarul din Ocnele Mari, din 500 condamnați pentru dezertare de Curțile marțiale, au fost 35 condamnați evrei, dintre cari astăzi mai există unul singur, ceilalți fiind grațiați în timp de 3 ani. Dintre cei 465 condamnați români au fost grațiați numai doi, celorlalți nereducându-se din pedeapsă nici măcar o oră.

Urmează numele evreilor ce au fost deținuți și apoi grațiați:

Pascal Mendel, condamnat 10 ani pentru dezertare la inamic, a fost grațiat după un an de pedeapsă, beneficiind de 2 decrete consecutive.

Osfeld Osias, condamnat 20 ani, a beneficiat de 2 Decrete consecutive, a fost grațiat după 2 ani;

Marcu Wolf, condamnat 15 ani pentru dezertare la inamic, a fost grațiat după un an jum beneficiind de 2 Decrete consecutive.

Leiser A'Schein, condamnat 15 ani, idem, idem;

Filderman Maier, condamnat 5 ani, a fost grațiat după 8 luni de pedeapsă.

Linden Moritz, condamnat 5 ani, a fost grațiat după un an.

Iosef Rosenthal, condamnat 7 ani, a fost grațiat după 3 luni.

Iancovici Bilos, condamnat 8 ani, a fost grațiat după un an.

Siskovici Ghidale, condamnat 5 ani, a fost grațiat după un an.

Haim Avram, condamnat 5 ani, a fost grațiat după un an și jum.

Haim Moise, condamnat 10 ani pentru dezertare la inamic și lovirea superiorului, a fost grațiat după un an și jum.

Herșcu Biriboi, condamnat 5 ani, a fost grațiat după 2 ani,

Cotigurul ancu, condamnat la 10 ani pentru dezertare la inamic, a fost grațiat după un an.

Cruparu Avram, condamnat la 5 ani, a fost grațiat după 1 an, beneficiind de 2 două Decrete corec.

Mirnstein Avram, condamnat 10 ani, a fost grațiat după un an și jum. pedeapsă.

Braunstein Iosef, condamnat 7 ani, a fost grațiat după un an.

Wili Abstender, condamnat 10 ani, a fost grațiat după 3 luni.

Katz Moise, condamnat 10 ani, a fost grația după un an.

Blumentul Maier, condamnat 5 ani, a fost grațiat după 2 ani

Weisman Iosef, condamnat 10 ani, a fost grația după un an și jum.

Sterling Lazăr, condamnat 5 ani, a fost grațiat după 2 ani.

Reisenberg Osias, condamnat 5 ani, fost grațiat după 2 ani.

Schwartz Haim, condamnat 5 ani, a fost grația după un an.

Mai sunt restul până la 34, ale căror nume vor sosi ulterior.

La târgul Ocna au fost grațiați 171 evrei.

De ce?

Pentru că la noi, jidăniții și jidanofilii dela diferite guverne se lasă ușor convinși de acei, cari știu să numere arginți.

De ce nu s'au grațiat și Românii? E simplu; pentru că nu avem conducători români.

Publicațiile jidovești, gratis, la țară

Aducem la cunoștința cititorilor români, că întreprinderea ce se intitulează: *„Tiparul Cultura Națională"* instituție jidovească a lui Blank, *unde lucrează, primind arginți de trădare, academicianii Gusti, Pârvan și Țițeica*, trimite la sate, la învățători și preoți, una după alta, diferite broșuri prin care se introduce în poporul dela țară ideea că jidanul a fost erou în răsboiul pentru făurirea României Mari, falsificându-se astfel adevărul istoric că jidanii, în cursul războiului au jucat rolul de dezertori și trădători, ceia ce a produs necesitatea în diferitele Cartiere generale de a-i scoate dintre rândurile combatanților.

Se falsifică adevărul istoric și prin faptul că ținutul ocupat a fost prada jidanilor care în calitatea lor de *„dolmeceri"*, expuneau populațiunea, și mai ales pe prizonieri, la cele mai crunte prigoane și vecsațiuni.

După broșura perfidă în care se redă discursul prin care Macolay a susținut în Camera engleză drepturile jidanilor, perfidă fiindcă n'are deaface Anglia cu România, sub nici un raport, broșură trimisă gratuit învățătorilor și preoților, acum o nouă broșură mizerabilă, care conține „contribuția evreilor la războiul de întregire a României" se împrăștie cu dărnicie pe la sate.

Infierăm încă odată din tot sufletul nostru patronarea academicienilor la o astfel de falsificare a adevărului istoric, și-i avertizăm că de asupra intereselor pecuniare ale d-lor, mai este și un interes înalt național, care într'o zi îi va chema la ordine.

Rugăciune...

Sculați morților!... Ne pângăresc străinii țara... Ceasul răsbunărei adevărate a sunat. Lăsați mormintele voastre! Lăsați somnul!... Sculați morților, căci în inimele noastre a încolțit ura; inimile noastre plâng, după dreptate.

„Acum, ori nici odată". Să tremure dușmanii, vânduții și trădătorii.

Sculați morților să ne răsbunăm. Vă cere poporul. Tot românul vă cere. Suntem robiți, străini în propria noastră țară, înfăptuită cu trupurile voastre.

Am ajuns să ne vedem ruina!...

Am ajuns în sapă de lemn!...

Am ajuns să vedem pe frații noștrii întemnițați, *și nimeni n'ascultă glasurile noastre, și nimeni nu ne face dreptate.*

Sculați! Eșiți din gropile voastre. Veniți să vă vedeți jertfa!... Veniți să cunoașteți desnădejdea poporului.

Veniți să plângem împreună!

Sculați morților, că i singuri, voi, puteți cere socoteală, netrebnicilor. Ni s'a furat bunurile toate. Ni s'a furat nădejdile... Am rămas cu durerea.

Conducătorii țări dau mâna cu dușmanii noștrii, și străinii vin cu droaia, vin ca lăcustele înfometate, vin mereu.

Ne-a secătuit!... Ne înăbușe!... Ne omoară!

Și dorurile noastre rămân îngropate în suflet și strigătul nostru se pierde în *haosul închisorilor.*

Arginții străinilor sunt simbria vânduților și cei ce ne vând ne hulesc.

Și rămânem tot noi osândiți!

Dreptatea e a lor; țara e a lor; și noi suntem niște veneticl!...

Și atunci plânsul ne îneacă graiul, și vă întrebăm, pe voi, morților, să ne spuneți adevărul!...

Sculați odată!... Arătați-vă lumii.

Cereți dreptul de viață copiilor și părinților voștrii.

Cereți rodul jertfei voastre.

Pe voi vă așteptăm, să vă vedem fața! Pe voi eroi ai fronturilor, să vă vedem mânia.

Sculați!

Pământul ne cere; ne vrea și pe noi, dar nu-l vom părăsi, *decât odată cu dușmanii.*

Sculați morților, să dăm libertate românului în țara lui. *Ora cea mare a sunat!...*

Arătați-vă fața, să vă vedem mânia. Arătați vă dușmanilor, să tremure...

Sculați morților!..

Poporul cere dreptul la viață.

Poporul vrea dreptate.

V. P. Smolensky.

Nu sunt fonduri?!!

„Curierul Israelit" dela 9 Decembrie a. c. ne aduce știrea că la Iași s'ar fi inaugurat o școală jidovească cu toată pompa cuvenită și în prezența autorităților.

Desigur, fapta în sine nu ne miră, căci Jidanii după ce s'au îmbogățit pe spinarea acestui nefericit popor, pot, din miliardele furate, să clădească sute și mii de școli, în cari pe lângă predarea ridicolei culturi talmudice, să se insufle tinerilor Jidănași ura cea mai oarbă împotriva a tot ce e român și creștin. Că autoritățile ieșene au participat la acea inaugurare, nu e de loc surprinzător. E doar de notorietate publică, că slugile lui Georgel Mârzescu, în escomptarea voturilor jidovești și a mănoaselor tantieme ale consiliilor de administrație, socotesc necesar să dea nesfârșite dovezi de supunere față de Cahal

Ceea ce însă e demn de cea mai legitimă mirare, e că oficiosul jidovesc, după ce reproduce hilarianta cuvântare, pe care a ținut-o la acea inaugurare caraghiosul polițai Manciu, adaugă:

„D. dr. Cazacu, directorul re-„giunii sanitare Iași, delegat din „partea d-lui N. N. Săveanu, mi-„nistrul sănătății și ocrotirilor so-„ciale, arată că, prin noul buget, „ministerul sănătății a înscris un „ajutor de lei 600.000 (șase sute „mii) pentru școala „Steaua".

Reese deci lămurit, că deși ni se obiectează necontenit că nu sunt fonduri pentru terminarea Universității sau pentru înbunătățirea căminurilor și a cantinelor, se găsesc totuși sute de mii de lei pentru școlile jidovești.

De un asemenea scandal, se cuvine ca studențimea să ia aminte.

S. M.

In plin centru al Capitalei, în str. Sebastopol se găsește un cimitir evreesc, în părăsire. Primăria Capitalei ar trebui să-l desființeze, și să întrebuințeze terenul pentru construirea de locuințe eftine.

Galeria Eroilor

Alături de eroii naționali bine cunoscuți, de cari ne-am ocupat pe larg în coloanele acestui ziar, fără a căpăta vre-un răspuns din partea bălăgioasei prese jidovești alături așa dar de cei cari s'au jertfit pentru România Mare, ca alde Iacob Rozenthal, *învârtitul*, Iosef Berkowitz, *dezertorul*, Mișu Stern, *ambuscatul*, sau Aristide Blank, *luptătorul pe frontul dela* Odesa, alături de toți acești voinicoși apărători ai patriei, se cuvine să așezăm și pe ilustrul Filderman, actualul președinte al U. E. R.-ului.

Filderman a făcut războiul în Moldova, *la atât de sănătoasă parte sedentară*. Și pe când cu sutele de mii mureau Românii, apărându-și moșia de cotropirea dușmană, pe când în frigul și în nămolul tranșeelor stăteau de veghe admirabilii noștri ostași, lipsiți deseori până și de hrană, *Filderman era comod instalat în birourile Direcției a 7-a Intendență, în calitate de locotenent de administrație.*

Demobilizat în primele zile, cari au urmat încheerea păcii dela București, Filderman s'a întors în teritoriul ocupat, unde, *spre a obliga guvernul dela Iași să naturalizeze în masă pe toți Jidanii, a dus o vie dar perfidă agitație, care era și criminală în zilele acelea grele, sub acupația dușmană.*

Vom arăta pe larg acea agitație într'o lucrare documentată, pe care o pregătim.

Pentru moment ne mărginim a așeza, în galeria eroilor de mai sus, la un loc de cinste, și pe faimosul Filderman, erou... dela aprovizionare.

Șt. Mihăilescu

INFORMAȚIUNI

La Cluj sunt instruiți cei 46 inși, cari au luat parte la mișcarea din ziua congresului presei.

Din aceștia un sfert doar sunt studenți, restul funcționari și muncitori, iar conducătorul e un meseriaș ceferist.

Noi luăm cunoștință cu mulțumire de lucrul acesta și avem convingerea că va veni vremea când toată suflarea românimei de baștină, va ști să protesteze contra celor ce-și bat joc de ea.

Cei 43 studenți Jidani, cari s'au înarmat cu revolvere, ciomege, coase etc. spre a ieși înaintea studenților creștini dela Cluj, au fost dați în judecata Curții marțiale.

Cercul studențesc „Arboroasa" din Cernăuți și-a ales următorul comitet:

Președinte: Matelciuc Eugen

Vicepreședinți: Bodnariu C-tin, Chirilă Pantelimon, Munteanu C-tin

Secretari: Onică Ioan, Constantinescu Grigore

Bibliotecar: Eruleț Elena

Casier: Mihailu Vasile

Econom: Cilievici Lazăr

Cenzori: Iftiuchi Gheorghe, Moțoc Dimitrie

Comisia de revizuire: Cârsteanu Gh., Usatuc Claudiu, Musteață Ioan

Urăm noului comitet spor la lucru.

A apărut în Chișinău *„Scutul Național"* organ săptămânal, având de scop, luptă împotriva jidanilor: speculanți, imorali și paraziți.

Noul confrate apare în orașul unde i se simțea mai mult ca ori unde nevoia.

Ii urăm viață îndelungată.

Armata este menținută încă pe sălile Universității din București; cu toate acestea, Jidanii mănâncă bătae aproape zilnic, căci văzând armata, gata să-i scape, se cred îndreptățiți să fie obraznici și să râdă de studenții creștini.

La școala Politechnică din Temișoara, studenții Jidani din anul preparator, având o atitudine provocatoare față de colegii lor creștini, au fost dați afară dela cursuri de către aceștia.

„VISURI STUDENȚEȘTI", — lucrarea d-nului Ionescu-Muscel, se poate obține de la redacția ziarului nostru, în urma unei c. p. și la librăriile: „Cartea Românească", „Socec", „Viața Românească", „Astra", „Stănciulescu", „Pavel Suru".

Tipografia „Steaua" Strada Vasile Lascar 40 bis. — București

Girant responsabil [illegible]